

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 67 0 Пс 000499 19 Рев
Бања Лука, 17.11.2020. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Виоланде Шубарић, као предсједника вијећа, Горјане Попадић и Биљане Томић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице С. д.о.о. К. Д., коју заступа Ж. Г., адвокат из П., против тужене Општине К. Д., коју заступа Правобранилаштво Републике Српске П., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужене против пресуде Вишег привредног суда у Бањој Луци број 67 0 Пс 000499 19 Пж од 12.9.2019. године, на сједници одржаној дана 17.11.2020. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија тужене се дјелимично усваја, преиначавају се обје нижестепене пресуде у дијелу којим је одлучено о трошковима парничног поступка тако што се досуђени износ од 12.700,38 КМ снижава на износ од 12.481,48 КМ.

У преосталом дијелу ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног привредног суда у Приједору број 67 0 Пс 000499 18 Пс од 16.11.2018. године обавезана је тужена да тужитељици исплати износ од 299.424,45 КМ са законском затезном каматом почев од настанка обавезе до исплате те да јој на износ главног дуга плаћеног са закашњењем плати камату од дана доспјећа до дана исплате, уз накнаду трошкова поступка у износу од 12.700,38 КМ.

Другостепеном пресудом Вишег привредног суда у Бањој Луци број 67 0 Пс 000499 19 Пж од 12.9.2019. године жалба тужене је дјелимично усвојена, првостепена пресуда је преиначена у дијелу одлуке о законској затезној камати, на начин поближе описан у изреци те пресуде, док је у дијелу одлуке о главном дугу и трошковима спора жалба одбијена и у том дијелу потврђена првостепена пресуда.

Благовремено изјављеном ревизијом тужена побија другостепену пресуду због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права с приједлогом да се обје нижестепене пресуде преиначе тако да се тужбени захтјев у цијелости одбије или да се побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија је дјелимично основана (само у оном дијелу којим се побија одлука о трошковима спора).

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитељице да јој тужена исплати дуг по основу испуњења уговора.

На основу изведених доказа и резултата цјелокупног поступка првостепени суд је утврдио: да су тужена као наручилац и тужитељица као извођач 18.6.2015. године закључиле уговор о извођењу радова на одржавању путева и улица; да је тим уговором утврђена цијена радова у износу од 421.094,70 КМ и предвиђено да ће се иста плаћати у року од 30 дана по испостављању ситуација; да су парничне странке 21.12.2015. године закључиле и уговор о извођењу додатних радова те да је цијена ових радова утврђена у износу од 59.609,16 КМ; да је тужитељица извршила све уговорене радове, а да тужена није уредно испуњавала обавезу плаћања цијене радова; да према изводима отворених ставки, аналитичким картицама, фактурама и привременим ситуацијама, које су потписале и овјериле обје странке као и надзорни орган, дуг тужене према тужитељици износи 299.424,45 КМ.

Код оваквог стања чињеница првостепени суд налази да је тужбени захтјев основан, поготово што је свједок М. З., тадашњи начелник тужене, признао да због недостатка новчаних средстава тужена није тужитељици платила све изведене радове.

Одлучујући о жалби тужене, другостепени суд је нашао да тужена није доказала да је њен дуг према тужитељици нижи од онога кога је утврдио првостепени суд па је првостепену пресуду потврдио у дијелу одлуке о главном захтјеву и трошковима спора, али је закључио да су погрешно утврђени датуми од када тече затезна камата, ради чега је у том дијелу преиначио првостепену пресуду на начин поближе описан у изреци другостепене пресуде.

Правно схватање другостепеног суда у дијелу одлуке о главном дугу и камати је правилно.

Неосновани су приговори тужене да тужитељица није доказала висину тужбеног захтјева, обзиром да се одлука није могла донијети без економског вјештачења.

Према одредби члана 17. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“ број 29/78, 39/85 и 57/89 те „Службени гласник Републике Српске“ број 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04, даље: ЗОО), облигационо - правни однос је по својој природи такав да једна страна-повјерилац може да захтијева од друге стране-дужника да изврши своју обавезу, коју је он дужан да испуни и одговоран је за њено испуњење. Према одредби члана 262. став 1. ЗОО, повјерилац у облигационом односу је овлаштен да од дужника захтијева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити обавезу савјесно у свему како она гласи.

У разрјешењу ове правне ствари другостепени суд је правилно пошао од садржине уговора закључених између парничних странака, којима су тужитељица и тужена регулисале међусобна права и обавезе. Висина дуга је утврђена на темељу издатих фактура, привремених ситуација, које су потписале обје уговорне стране и надзорни орган, те остале финансијске документације. Како је суд довољно стручан да

сабере износе из рачуна и ситуација те добијени збир умањи за износе које је тужена платила, нису основани приговори тужене да се висина њеног дуга према тужитељици није могла утврдити без економског вјештачења. Уосталом, ако је тужена сматрала да тужитељици дугује нижи износ од траженог, на њој је био терет доказивања ове чињенице, како је то правилно констатовао и другостепени суд. Овдје треба узети у обзир да је у току првостепеног поступка тужитељица снизила првобитно постављени тужбени захтјев, након што је тужена приговорила да је дио предметног дуга платила, а такав снижени захтјев је у цјелини усвојен, па није тачна тврдња ревиденткиње да је тужитељица само дјелимично успјела у парници.

Међутим, основано тужена указује да нижестепени судови нису правилно одлучили о трошковима поступка (то се односи на трошак састава тужбе по адвокату). Наиме, тужитељици је за састав тужбе признат износ од 2.089,90 КМ, а по Тарифним бројевима 2. и 12. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Српске“ број 68/05), по том основу јој припада износ од 1.871,00 КМ. Из тог разлога је износ досуђених трошкова поступка требало снизити на износ од 12.481,48 КМ.

Имајући у виду наведено, ревизију тужене је ваљало дјелимично уважити и судити као у изреци ове пресуде, на темељу одредби чланова 248. и 250. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник Републике Српске” број 58/03 до 61/13) у вези са чланом 254. став 4. истог закона.

Предсједник вијећа
Виоланда Шубарић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић